

samme Forpligtelse paahvile ham med Hensyn til Eftersynet.

Ved Oversynet tilkommer der saavel Provsten som Synsmændene Ret til Fribeholdning samt hver især 3 Rd. R. M. i Diæter.

Dersom en Kirkeeier vægrer sig ved at erlægge, hvad han har at erlægge for Synet eller Oversynet, da kan Bøveløbet indbringes ved Udpantning, eller efter Stiftsøvrighedens Bestemmelse og paa dens Foranstaltning ved Sequestration af en passende Deel af Kirkens Indtægter. Ingen Synsmand maa befatte sig med Arbejde for den Kirke eller ved den Præstegaard, som han syner eller i hvis Oversyn han deeltager. Handler han derimod, da har han forbrudt sin Stilling som Synsmand, og kan desuden idømmes en Muld, fra 20 til 100 Rd. Samme Straf kan han ogsaa idømmes, dersom det klarlig godtgjøres, at han paa anden Maade ved Udførelsen af de ham i denne Lov paalagte Pligter grovelig har forseet sig.

Dersom enten Synet eller Kirkeeieren finder, at de ved en Kirkes Sstandskættelse eller en Kirkegaards Omlæggelse foreskabende Arbejder ere af en saadan Bestaffenhed eller af et saadant Omfang, at Bestemmelse bør tages saavel om Nødvendigheden af deres Udførelse, som om Måden, hvorpaa Udførelsen bør skee, af Mænd, der have den dertil fornødne særlige Sagkundskab, da udnævnes af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet 3 Mænd, til istædfor det sædvanlige Syn at tage Bestemmelse om de Spørgsmaal, der forelægges til deres Afgjørelse. Hvad der saaledes af dette særlige Syn fastsættes, kan ikke indanles for noget Oversyn. Saavel Provsten som de ordinære Synsmænd skulle være tilstede ved det særlige Syn, og skulle derfor betimelig underrettes om dets Afholdelse. Til Medlemmerne af det særlige Syn saavel som til Provsten og de ordinære Synsmænd udredes 3 Rd. R. M. Diæter foruden Erstatning for deres Befordringsudgifter. Disse Udgifter udredes af Kirkeeieren, hvis han har forlangt det særlige Syn afholdt, men i modsat Fald af det Offentlige. Finder imidlertid Ministeriet for Kirke-

og Underviisningsvæsenet, at der har været gyldig Grund til Afholdelsen af et særligt Syn, kan det bestemme, at ovennævnte Udgifter afholdes af det Offentlige, selv om Synet afholdes efter Kirkeeierens Forlangende.

Under det saadant særligt Syn kan ogsaa af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet umiddelbart henlægges fortrinlig vigtige Kirker, saafom Domkirker, for hvilke da dette særlige Syn hvert Aar i Juni eller Juli Maaned bliver at afholdes. Som Følge deraf bortfalder for den saadanne Kirke det almindelige Syn samt Oversynet, hvorimod det særlige Syns Bestemmelse af Kirkens Bestyrelse kan indstilles til Ministeriets Bedømmelse og Afgjørelse.

§ 33.

For at sætte en Kirke, der eier sig selv, istand til at opfylde de den efter danske Lov 2, 22, 64, paahvilende Forpligtelser, der udvædes til at paahvile alle Kirker, som eie sig selv, og til, uanset Stiftsgrænsen, at gælde med Hensyn til alle saadanne Kirker i Kongeriget, er Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiget til at bestemme, at dens Udgifter ikke maae overstige, hvad der efter et Kirkebestyrelsen affattet og af Ministeriet approberet aarligt Budget er fastsat som fuldkommen tilstrækkeligt. Ved Affattelsen af Budgetet tages fornødent Hensyn til det sidst afholdte Syn.

§ 34.

Den Brandhjælp, der i Genhold til Danske Lovs 2-12-4 skal ydes til Opførelsen af Præstegaarde, berisfalder fremtidig.

IV.

§ 35.

Præsterne udenfor Kjøbenhavn skulle fremtidig anstafte Brød og Vin til Kirken mod Er-